Dnes jsme se tu sešli u příležitosti představení této knihy, na které jsme během uplynulého roku pracovaly společně s Annick Auzimour.

Kniha je přepracovanou verzí mé diplomové práce, která se zabývá pamětí Suzanne Renaud a Bohuslava Reynka ve Francii. A tato paměť, tak jak ji známe dnes, by nebyla stejná bez sdružení Romarin.

Kniha nejprve přibližuje historický a kulturní kontext, do něhož spadá životní příběh obou umělců, jejich odchod do Československa a první snahy o znovuobjevení jejich díla v regionu Dauphiné.

Zaměřuje se ale především na historii sdružení Romarin, na jeho začátky, vznik a činnost. Rozhodla jsem se věnovat pozornost některým událostem a publikacím, které se významně zapsaly do jeho historie a s nimiž se budete moci v knize postupně seznámit.

Annick ji navíc obohatila o fotografickou přílohu s portréty vás, členů sdružení, a fotografiemi některých akcí, které sdružení uspořádalo.

Snažila jsem se zasadit tento příběh do širšího kontextu prostřednictvím několika teoretických pojmů, jako jsou transkulturní paměť, kánon a archiv nebo digitální proměny paměti. To mi umožnilo lépe pochopit, jak některé součásti naší kultury, některá díla nebo osobnosti upadají v zapomnění, ale také jak mohou být znovu objeveny a znovu získat své místo v kolektivní paměti.

Doufám, že se vám kniha bude dobře číst, že v ní třeba najdete něco inspirativního nebo objevíte něco, co jste dosud neznali. Především si ale myslím, že vám umožní vidět tento příběh z jiné perspektivy, očima někoho, kdo se k vám připojil teprve poměrně nedávno.

Při psaní této práce a při spolupráci s Annick jsem si mimo jiné uvědomila, že nejde jen o to umět „říkat ano všemu, co přichází“, ale také o to přicházet s vlastními iniciativami, stát u zrodu zajímavých projektů a setkání a zároveň důvěřovat ostatním, aniž bychom ztratili vlastní nezávislost.

Chtěla bych proto Annick poděkovat za tuto příležitost a za její důvěru.

A vám všem přeji příjemné čtení.

Sára Endrová